

РЕШЕНИЕ

№ 22178

гр. София, 27.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав, в
публично заседание на 03.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **3493** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 68 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.).
Образувано е по жалба на министъра на образованието и науката срещу решение № 53 от 05.02.2025 г., постановено по преписка № 290/2023 г. на Комисията за защита на дискриминацията (КЗД), в частта по т. I., II. и IV, с която се установява, че в качеството му на ръководител на министерството на образованието и науката е допуснал бездействие и неиздаване на указания за прилагане на Анекс Д01-192/10.08.2023 г. към КТД01-269/06.12.2022 г., с които указания са въведени съответни критерии за определена група лица, на които следва да им бъде увеличен размерът на основното трудово възнаграждение, изплащано със задна дата, с което е създал предпоставки за нарушение на чл. 4, ал. 3 ЗЗДискр. във вр. с чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. съгласно защитените по чл. 4, ал. 1 признаци „лично положение“ и „възраст“ спрямо жалбоподателката Н. Б. С., препоръчва на основание чл. 47, т. 5 ЗЗДискр. занапред да съблюдава за спазването на ЗЗДискр., като не допуска извършването на неравно третиране и дискриминация и установява, че чрез създаването на привидно неутрална разпоредба е допуснал нарушение на чл. 4, ал. 3 ЗЗДискр., като по този начин е създал предпоставки и условия за неравно третиране спрямо Н. Б. С..

В жалбата се твърди, че решението на КЗД е неправилно поради нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Счита, че изплащането със задна дата на увеличение на трудовото възнаграждение не е проблем на „привидно неутрални разпоредби“, а е въпрос на прилагането на разпоредбите на КТ, поради което предметът на жалбата на Н. Б. С. е от гражданско правно естество и не е свързан с проявено дискриминационно отношение от страна

на министъра на образованието и науката, с което да са засегнати нейни права по защитени признаци по ЗЗДискр. Изтъква се в жалбата, че в много други нормативни актове има разпоредби, с които възнагражденията се увеличават със задна дата, както и че процесният анекс от 10.08.2023 г. не е изключение от тази практика. Сочи се, че министерство на образованието и науката и другите партньори, единни в желанието за справедливо възнаграждение на работещите в системата на предучилищното и училищното образование са подписали Анекс на 10.08.2023 г. към КТД от 06.12.2022 г., с който предвидено, считано от 01.01.2023 г., увеличение на индивидуалните работни заплати заетите в системата на предучилищното и училищното образование педагогически специалисти и непедagogическия персонал и съответните разходи за осигурителните им вноски. Посочва се, че съгласно КТ наличието на действащо трудово правоотношение е абсолютна процесуална предпоставка за реализирането на посоченото увеличение, тъй като трудовото възнаграждение е елемент на трудовия договор и предвид че трудовият договор на Н. Б. С. е бил прекратен, тя не попада в кръга на лицата, определен в нормативната уредба, както и в КТД и анекса към него. Посочва се, че в чл. 54, ал. 1 КТ ясно очертава момента на влизане в сила на КТ, а именно: от деня на сключването му, освен ако не е уговорено друго, като уточнява, че в случая с анекса от 10.08.2023 г. е предвидено увеличение на заплатите единствено за заетите в предучилищното и училищното образование педагогически специалисти и непедagogически персонал. Посочва се, че пред работодателите не съществува правна възможност да увеличават със задна дата възнагражденията на лица с прекратени трудови правоотношения. Твърди се, че в производството по установяване на дискриминация е необходимо лицето, което твърди че е дискриминирано да докаже, че е налице по-неблагоприятно третиране спрямо „друго при сравними сходни обстоятелства“, въз основа на което да се обоснове извод за наличието на защитения признак „лично положение“. Сочи се, че по отношение на признак „възраст“ данни за дискриминация в жалбата до КЗД липсват, тъй като единственото основание за заплащането на увеличеното възнаграждение е наличието на действащ трудов договор към определена дата, която в случая е 01.01.2023 г. Твърди се, че към тази дата Н. Б. С. е била с прекратен трудов договор на основание придобито право на пенсия, поради което не е налице нарушение на изискването за равенство на заплащането по смисъла на чл. 14, ал. 1 ЗЗДискр. Поддържа се, че Н. Б. С. не е жертва на дискриминация – неблагоприятно третиране, изразяващо се в получаване на по ниско възнаграждение, в сравнение с други служители в сходно положение при наличие на пряка причинно следствена връзка с нейното „лично положение“ или „възраст“. Излагат се съображения, че от решението на става ясно какво се има предвид под „привидно неутрална разпоредба“, като се твърди, че записът на разпоредбата за увеличение на трудовите възнаграждения е точен и ясно формулиран, очертава кръга на правоимащите лица, а именно: заетите в системата на предучилищното и училищното образование педагогически специалист и непедagogическия персонал и началния момент на увеличение на заплатите-01.01.2023 г. Счита, че препоръката по т. 2 от решението е неутрална и неуказваща към нищо, поради факта че всички граждани и институции в страната са длъжни да спазват не само ЗЗДискр., но и всички други закони. Твърди се, че целта на ЗЗДискр. е да се предостави закрила от дискриминация при упражняването на право на труд, преди възникване на трудовото правоотношение, така и по време на осъществяването му и към момента на прекратяването, и тъй като към момента на възникване на сочените в жалбата на Н. Б. С. обстоятелства, тя не е упражнявала трудова дейност в училището, липсва извършено нарушение по смисъла на ЗЗДискр. Искане се от съда да постанови решение, с което да се уважи жалбата и да се отмени обжалваното решение на КЗД.

Ответникът – Комисия за защита от дискриминацията, редовно призован, не изпраща

представител.

Заинтересованите страни, редовно призовани, не се представляват и не изразяват становище..

Заинтересованата страна – Директорът на ОУ “Н. Й. В.” изразява становище за основателност на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано по повод на подадена жалба от Н. Б. С. до КЗД с вх. № 44-00-3688/20.10.2023 г. за извършена спрямо нея дискриминация от министър на образованието и науката вследствие на различно прилагане на анекс №: Д01-192 от 10.08.2023 г. към КТД за системата на Предучилищното и училищното образование от 06.12.2022 г., с който със задна дата от 01.01.2023 г. се увеличават възнагражденията на педагогическите специалисти. Твърди се в жалбата, че тъй като тя се е пенсионирила на 01.07.2023 г. не е получила увеличението, макар и същото съгласно анекса да е дължимо от 01.01.2023 г. Излага оплаквания за различно третиране на хората, които са се пенсионирили или напуснали системата преди 10.08.2023 г. и за които не се изплаща увеличението на заплатите от 15%, считано от 01.01.2023 г. и другите, които остават да работят след тази дата и получават договореното с анекса възнаграждение. Сочи се, че тъй като не ѝ е било изплатено 15% увеличение на заплатата за периода от 01.01.2023 г. до 01.07.2023 г., е подала писмено заявление до директора на учебното заведение, за да ѝ бъдат преизчислени със задна дата заплатата, годишният отпуск и всички обезщетения, полагащи се при пенсиониране, като се позовава на становището на Синдикат „Образование“ към КТ „Подкрепа“ относно прилагането на Анекса. Към жалбата е приложено писмо на директора на учебното заведение, с което се отказва да бъде преизчислено за минал период трудовото ѝ възнаграждение с мотиви, че към момента няма становище от МОН за преизчисляване на трудовите възнаграждения на лица, които не са на трудов договор към 10.08.2023 г. Въз основа на гореизложеното моли на основание чл. 50 ЗЗДискр. да бъде образувано производство и съответно установено налице ли е дискриминация.

С уведомление по чл. 30 АПК председателят на КЗД е указал на Н. Б. С. да посочи и обоснове защитен признак, по който е осъществено по-неблагоприятното спрямо нея третиране. С допълнителна молба от 23.11.2023 г. до председателя на КЗД Н. Б. С. уточнява, че признакът, по който е дискриминирана е „лично положение“, който обосновава с обстоятелството, че трудовият ѝ договор към 10.08.2023 г. е прекратен, а на колегите ѝ не, поради това счита че е дискриминирана за периода 01.01.2023 г. до 01.07.2023 г. С последваща молба допълнение посочва, че е налице трудова дискриминация, тъй като колегите и със сходно положение – работещи на постоянен трудов договор от 01.01.2023 г. до 01.07.2023 г. са получили увеличение на трудовото им възнаграждение.

По делото е представен като доказателство доклад-заключение от проведено проучване по реда на чл. 59, ал. 1 и 2 ЗЗДискр. и чл. 22 ППКЗД от докладчика по преписката съгласно, който инициативният документ отговаря на изискванията на чл. 51 ЗЗДискр. и съставлява годно правно основание за образуване на производство за евентуално осъществена дискриминация по признак „лично положение“ и признак „възраст“ и се прави предложение до председателя на КЗД за насрочване на открито заседание. Въз основа на доклада с разпореждане № 942/0412.2023 в КЗД е образувана преписка № 290/2023 г., разпределена на пети постоянен заседателен състав, който на 27 ноември 2024 г. е провел открито заседание, на което жалбоподателката е присъствала лично.

В хода на проучването от КЗД са изискани становища от страните по КТД относно действието на

клаузата на анекса, предвиждаща увеличаване на възнагражденията на педагогическия персонал със задна дата. Такива са представени от от д.ик.н. Я. Т. – председател на Съюза на българските учители и страна по анекса, Д. С. - председател на Съюза на ръководителите в системата на народната просвета в България и страна по Анекса, д-р Ю. П. - председател на Синдикат „Образование“ към КТ „Подкрепа“ и страна по анекса, министъра на образованието и науката-Г. Ц., заместник-министъра на образованието и науката, министъра на финансите А. В. и Н. К. - директор на ОУ „Н. Й. В.“.

От приетия като доказателство по делото Анекс Д0 1-192/10.08.2023 г. се установява, че текстът на чл. 27 от КТД се изменя, както се предвижда в ал. 1 за системата на предучилищното и училищното образование да се определят минимални основни работни заплати, считано от 01.01.2023 г., а в ал. 2 осигурените средства от държавния бюджет на Република България за 2023 г. в размер на 524 млн. лв. да се изразходват единствено и само за увеличение, считано от 01.01.2023 г., на индивидуалните работни заплати на заетите в системата на предучилищното и училищното образование педагогически специалисти и непедagogическия персонал и съответните разходи за осигурителните им вноски за сметка на работодателя.

Не се спори между страните, че трудовият договор на Н. С. с ОУ „Н. Й. В.“ е прекратен на 01.07.2023 г. със Заповед № РД-09-259/03.07.2023 г.

С оспореното пред настоящия съдебен КЗД е постановила решение, с което:

I. УСТАНОВЯВА, че министърът на образованието и науката, в качеството му на ръководител на министерството на образованието и науката, е допуснал бездействие и неиздаване на указания за прилагане на анекс Д01-192/10.08.2023 г. към КТД 01-269/06.12.2022 г., с които указания са въведени съответни критерии за определена група лица, на които следва да им бъде увеличен размерът на основното трудово възнаграждение, изплащано със задна дата, с което е създад предпоставки за нарушение на чл. 4, ал. 3 от ЗЗДискр. във вр. с чл. 4, ал. 1 на ЗЗДискр. съгласно защитените по чл. 4, ал. 1 признаци „лично положение“ и „възраст“ спрямо Н. Б. С..

II. ПРЕПОРЪЧВА, на основание чл. 47, т. 6 от Закона за защита от дискриминация на ответната страна - министъра на образованието и науката, представляващ Министерството на образованието и науката - занапред от постановяване на настоящото решение да съблюдава за спазването на Закона за защита от дискриминация, като не допуска извършването на неравно третиране и дискриминация.

III. УСТАНОВЯВА, че при съобразяване на указанията, получени от Министерството на образованието и науката, директорът на ОУ „Н. Й. В.“, представляващ работодателя - като е отказал да изплати полагащото се на Н. С. увеличение на трудовото ѝ възнаграждение, съгласно анекс Д0 1-192/10.08.2023 г. към КТД 01-269/06.12.2022 г. и Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 4/2017 г. за нормиране и заплащане на труда, е допуснал нарушение на чл. 4, ал. 3 от ЗЗДискр. във вр. с чл. 4, ал. 1 на ЗЗДискр. съгласно защитените по чл. 4, ал. 1 признаци „лично положение“ и „възраст“ и нарушение на чл. 14 ЗЗДискр. по отношение на Н. Б. С..

IV. УСТАНОВЯВА, че ответните страни - Министерство на образованието и науката, представлявано от министъра на образованието и науката; Сдружение на директорите в средното образование в Република България, представлявано от председателя А. А.; Съюз на ръководителите в системата на народната просвета в България, представляван от председателя Д. С.; Независим учителски синдикат към КНСБ, представляван от председателя А. Т.; Синдикат „Образование“ към КТ „Подкрепа“, представляван от председателя Ю. П.; Синдикат на българските учители към КНСБ, представляван от председателя Я. Т., в качеството им на страни по анекс Д0 1-192/10.08.2023 г. към браншови КТД 01-269/06.12.2022 г. за системата на образованието - чрез създаването на привидно неутрална разпоредба са допуснали нарушение на

чл. 4, ал. 3 от ЗЗДискр, като по този начин са създадени предпоставки и условия за неравно третиране спрямо Н. Б. С..

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице и е насочена срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 68 ЗЗДискр.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорваното решение е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл. 47 ЗЗДискр.

В съответствие с чл. 48, ал. 1 и ал. 2 във вр. с чл. 54 ЗЗДискр. решаващият състав на КЗД е определен с разпореждане на председателя на комисията. Спазена е разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗЗДискр., като в случая решението е взето с единодушие.

Решението е в предписаната от закона форма, и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, установени в чл. 50 – чл. 70 ЗЗДискр. Изпълнена е процедурата по проучване на преписката и събиране на доказателства, необходими за изясняване на спорните факти и обстоятелства. Страните са били поканени да се запознаят със събраните материали, да изразят становища по тях, както и да ангажират допълнителни доказателства и изложат твърденията си. Процедурата по събиране и проучване на доказателства е приключила със заключение на докладващия преписката, проведено е открито заседание, за което страните са били редовно призовани. Следователно в хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия, както и да са препятствали възможността му адекватно да я организира.

За да уважи жалбата съставът на КЗД е приел, че е осъществена дискриминация спрямо Н. Б. С. въз основа на защитените по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. признаци „лично положение“ и „възраст“, както и че са нарушени правата ѝ при упражняване правото ѝ на труд, а именно неосигуряването на равно възнаграждение за еднакъв или равностоен труд от страна на работодателя по смисъла на чл. 14 ЗЗДискр. Позовал се е на обстоятелството, че Н. С. на основание анекса от 10.08.2023 г. е подала молба за преизчисление на трудово ѝ възнаграждение със задна дата, на която е получила отказ от директора на ОУ „Н. Й. В.“ с мотиви, че не съществува правна възможност за подобно преизчисляване. По отношение на признака „лично положение“ съставът на КЗД е обосновал извод, че в широк смисъл личното положение на практика включва всички признаци, като може да попада и в обхвата на „друг някакъв признак“, каквато формулировка съдържа чл. 14 ЕКПЧ, както и че в практиката на КЗД е залегнало виждането, че упражняването на конституционното право на труд и възникналите въз основа на него трудовоправни отношения се включват в защитимия признак „лично положение“. Посочил, е че Н. С. е пенсионер с реализирани пенсионноосигурителни права, което обуславя наличието на признака „лично положение“. По отношение на защитения признак „възраст“ съставът е намерил, че след като лицето е навършило възраст, при която е придобило право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, това обстоятелство свидетелства за наличието на защитения признак. Позовал се е на обстоятелството, че Н. С. е пуснала заявление с молба за преизчисление на трудово ѝ възнаграждение със задна дата, на която е получила отказ от директора на ОУ „Н. Й. В.“, с мотиви, че не съществува правна възможност за подобно преизчисляване.

За да стигне до тези изводи съставът на КЗД след като е обсъдил становища на страните по КТД и на министерството на образованието и науката относно тълкуването на спорната разпоредба от

анекса е намерил, че следва първо да се установи в действителност това увеличение дължимо ли е било по отношение на Н. С., доколкото от Анекса не ставало ясно дали обратно действие на процесната разпореда се отнася и по отношение на напусналите системата на образованието преди 10.08.2023 г. Според тълкуването направено от състава на КЗД смисълът на анекса е, че индивидуалните работни заплати се определят, считано от 01.01.2023 г., по отношение на педагогическите специалисти и непедагогическия персонал, заети в системата на предучилищното и училищното образование към момента на влизане в сила на разпоредбата, а именно 01.01.2023 г. В подкрепа на горният извод съставът на КЗД е посочил, че ако законодателят, респективно подписалите анекса към КТД страни са имали предвид, че изменението има обратно действие единствено по отношение на лицата, заети в системата на образованието към датата на изменението на КТД -10.08.2023 г. са щели да изрично да го посочат. Така след анализ на клаузите на Анекса и Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 4 от 2017 г. за нормиране и заплащане на труда съставът на КЗД е приел, че направеното с Анекса увеличение на работните заплати е приложимо по отношение на работници и служители, които към датата на приемане на Анекса - 10.08.2023 г. са били с прекратени трудови правоотношения. Обосновал е този извод с обстоятелството, че след като с приемането на Закона за държавния бюджет за 2023 г. и §2 от Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 4/2017 г. за нормиране и заплащане на труда са преуредени обществените отношения и правоотношения възникнали по-рано, тъй като законодателят е предвидил разпоредбите да се прилагат считано от 01.01.2023 г., то по аналогия следва да се счита, че предвиденото увеличение се прилага с обратно действие от 01.01.2023 г., а не от датата на сключването на анекса -10.08.2023 г.

Съдът не споделя горните изводи на състава на КЗД, като съображенията за това са следните: Законът за защита от дискриминация съдържа абсолютна забрана за дискриминация, като чл. 4, ал. 1 очертава кръга от защитени признаци. В закона липсва легална дефиниция на понятието "защитен признак", като Върховният административен съд многократно в решенията си посочва, че тъй като чл. 4, ал. 2 ЗЗДискр. дава определение за пряка дискриминация като всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства, то препращащата разпореда съдържа в себе си обяснение, че забраната за дискриминация се свързва с "признаците", които са посочени в чл. 4, ал. 3 ЗЗДискр. Освен това ЗЗДискр. урежда и специалната защита срещу неравно третиране под формата на нееднакво, неправомерно правоприлагане на нормативни правила и/или установяване на порочни практики от страна на различните правни субекти, в т. ч. работодателите, основано на защитените признаци, по аргумент на чл. 1, във вр. с чл. 4 ЗЗДискр. Ето защо следва във всеки отделен случай да се конкретизира точно признакът/признаците, по които лицето е неравно третирано, а в случая на признака лично положение, с оглед бланкетния му характер, е необходимо да се уточни съдържанието му. В случая съставът на КЗД е приел, че министърът на образованието и науката е допуснал бездействие, като не е издал указания за прилагане на анекс Д01-192/10.08.2023 г. към КТД 01-269/06.12.2022 г., с които указания да въведе съответни критерии за определена група лица, на които следва да им бъде увеличен размерът на основното трудово възнаграждение, изплащано със задна дата, с което е създал предпоставки за нарушение на чл. 4, ал. 3 от ЗЗДискр. във вр. с чл. 4, ал. 1 на ЗЗДискр. съгласно защитените по чл. 4, ал. 1 признаци „лично положение“ и „възраст“ спрямо Н. Б. С..

Съгласно чл. 14, ал. 1 ЗЗДискр., работодателят осигурява равно възнаграждение за еднакъв или равностоен труд. За да е налице нарушение на визираната по-горе разпореда на първо място е необходимо да е налице валидно трудово правоотношение и на второ място да се установи, че

неблагоприятното третиране на служителя, изразяващо се в получаване на по-ниско възнаграждение за еднакъв труд, в сравнение с други служители в сходно положение е в причинна връзка с някои от защитените признаци. Извеждането на защитата при упражняване на правото на труд в самостоятелен раздел в 33Дискр. е с оглед значимостта на обществените отношения, свързани с правото на труд на гражданите и свързаните с тях специфики, но във всички случаи разглеждането на нарушение по чл. 14 като проява на дискриминация следва да е основано на защитен признак по чл. 4, ал. 1 33Дискр. В противен случай ще е налице трудово-правен спор, който следва да се разглежда по реда на Кодекса на труда или Закона за държавния служител. С оглед на установеното по делото, че трудовите правоотношения на Н. Б. С. с работодателя са били прекратени на 01.07.2023 г., следва извода, че анексът от 10.08.2023 г. за изменение на КТД не засяга нейните права и законни интереси, тъй като към датата на изменението на КТД тя вече не е учител и съответно не е била заета в системата на предучилищното и училищното образование. Мерадна в случая е датата на сключване на анекса, към която дата договореното с анекса обвързва страните по КТД и съответно заетите в предучилищното и училищното образование. Това е така, тъй като с КТД се уреждат въпроси на трудовите и осигурителните отношения на работниците и служителите с цел да се осигури защита на техните права, както и да се подобрят условията на труд. Тези характеристики, както и крайната цел на КТД определят особеностите при изпълнението и прилагането му. Действително с анекса е уговорено със задна дата увеличение на трудовите възнаграждения на педагогическите специалисти, което противно на приетото от състава на КЗД не означава, че и на пенсионирани учители следва да се начисли допълнително възнаграждение, тъй като начисляването на допълнително трудово възнаграждение от страна на работодателя е обусловено от наличието на трудово правоотношение между страните, каквото в случая не е било налице към 10.08.2023 г. След като изрично в анекса не е предвидено увеличение на трудовите възнаграждения на педагогическите специалисти, които към 10.08.2023 г., не са били в трудови правоотношения, противно на приетото от КЗД, волята на договарящите се страни по анекса е била ясна и не е било необходимо министърът на образование и науката да издава указания по прилагането му.

В допълнение на казаното по-горе следва да се отбележи, че изменената разпоредбата на чл. 27 от КТД е напълно ясна и недвусмислено сочи, че осигуреното от държавния бюджет увеличение на трудовото възнаграждение, считано от 01.01.2023 г., е на индивидуалните работни заплати на *заетите* в системата на предучилищното и училищното образование педагогически специалисти и непедagogическия персонал и съответните разходи за осигурителните им вноски за сметка на работодателя. Нормата е правно издържана, и доколкото трудово възнаграждение е елемент от трудовия договор, то правилно с нея е предвидено увеличение на трудовото възнаграждение за тези служители, които са били в трудово правни отношения към датата на сключването на анекса за изменение на чл. 27 от КТД - 10.08.2023 г. Безспорно се установява по делото, че трудовият договор на Н. Б. е бил прекратен, считано от 01.07.2023 г., поради което и анекът от 10.08.2023 г. не е имал действие по отношение на нея, тъй като не е имала качеството на заета в системата на предучилищното и училищното образование. Обстоятелството че на разпоредбата на чл. 27 от КТД е придадено обратно действие не води до обратния извод, тъй като както по-горе се посочи, нейната цел е увеличение на трудовото възнаграждение на работещите в системата.

По изложените съображения съдът намира, че в случая е неприложима защитата по чл. 14, ал. 1 33Дискр., която на първо място предполага наличието на трудово правоотношение, каквото към сключването на анекса на дата 10.08.2023 г. не е било налице.

С оглед на горното без предметно се явява да се обсъжда наличието на защитени признаци „лично положение и „възраст“ предвид липсата на трудово правоотношение между Н. Б. и ОУ „Н.

Й. В.“ към 10.08.2023 г. датата на влизане в сила на Анекс Д01-192/10.08.2023 г. към КТД01-269/06.12.2022 г.

По изложените по-горе съображения съдът намира, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон.

Жалбата се явява основателна, поради което на основание чл. 172, ал. 2, АПК съдът следва да отмени решението в обжалваните части.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 50-ти състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение № 53 от 05.02.2025 г., постановено по преписка № 290/2023 г. на Комисията за защита на дискриминацията, в частта по т. I, II. и IV, с която се установява, че министърът на образованието и науката в качеството му на ръководител на министерството на образованието и науката е допуснал бездействие и неиздаване на указания за прилагане на анекс Д01-192/10.08.2023 г. към КТД01-269/06.12.2022 г., с които указания са въведени съответни критерии за определена група лица, на които следва да им бъде увеличен размерът на основното трудово възнаграждение, изплащано със задна дата, с което е създал предпоставки за нарушение на чл. 4, ал. 3 ЗЗДискр. във вр. с чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. съгласно защитените по чл. 4, ал. 1 признаци „лично положение“ и „възраст“ спрямо Н. Б. С., препоръчва на основание чл. 47, т. 5 ЗЗДискр. занапред да съблюдава за спазването на ЗЗДискр., като не допуска извършването на неравно третиране и дискриминация и установява, че чрез създаването на привидно неутрална разпореда е допуснал нарушение на чл. 4, ал. 3 ЗЗДискр., като по този начин е създал предпоставки и условия за неравно третиране спрямо Н. Б. С..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: